

[Lykketoft]

beskatning af en tilsvarende indkomst indvundet ved arbejde.

Men – har det så til stadighed været SFs argument – der er nogle erhvervsdrivende, der vil få en lettelse, dem med de store formuer og de store kapitalafkast.

Nu er det jo sådan – og det er fantastisk vigtigt for at forstå, hvad det er, vi gør her – at de allerfleste danskere, også et flertal af dem, der har skattepligtig formue og ikke-skattepligtig nettogæld, har et negativt kapitalafkast, og det har de, fordi meget væsentlige formuegoder, som de ejer, i skattemæssig henseende har et meget lavt afkast. Det gælder deres ejerbolig, og det vil i virksomhedsordningen gælde deres aktiver, som de har investeret i maskineri, driftsmidler osv., fordi det er skrevet langt ned, og det vil gælde deres erhvervsjendomme, fordi værdien dér bliver frosset fast en længere årrække frem, i øvrigt i takt med, at overgangsordningen for dem, der har store kapitalindkomster, meget gradvis lempes.

Der er altså kun en tiendedel af danskerne, der har positiv kapitalindkomst; de fleste af dem er pensionister, og de vil under ingen omstændigheder komme op i den progressivitet, som hr. Rahbæk Møller gerne ville have de skulle komme i. Derfor er det problem, man taler om, i alt væsentligt et skinproblem, og jeg vil vove den påstand, at selv om vi kunne korrigere reformen på det punkt, sådan som hr. Rahbæk Møller gerne ville have det, så ville vi ikke indvinde mere end en 7-8 kr. pr. måned pr. dansker. Men det kan vi jo få præciseret nærmere i det efterfølgende udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling, der er bedt om.

Må jeg så afslutningsvis sige om forbrugsvirkningerne, at her er jeg allermest enig med hr. Lenger: det lader sig ikke opklare, om der er nogle marginale virkninger i den ene eller den anden retning, og i alle tilfælde vil de virkninger, der måtte være, være væsentlig mindre end de påvirkninger, der af helt andre årsager vil komme af økonomien, af forbrugsmønstret, af opsparingen i 1987, 1988, 1989 og 1990.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det er da rigtigt, at både de konservative og CD har berørt lejeværdien i dag, men jeg

må også sige, at i de presseklip, jeg sidder med, er den konservative hr. Collet kommet med et kvadratmeterforslag i Børsen den 13. februar 1986, og senest har skatteminister Isi Foighel sagt til B.T. mandag den 3. marts 1986:

»Vi konservative har ikke rokket os en tøddel med hensyn til begrebet lejeværdi af egen bolig.

Vi synes, det er en meget dårlig skat, vi synes, at den rammer med forskellig virkning, og vi er klart modstandere af den.

Jeg ved, at mange husejere er hårdt ramt. Derfor holder vi situationen under nøje observation. Mere konkret kan jeg ikke sige det nu, for jeg vil ikke risikere at skuffe nogen.«

Det er meget muligt, at det er os, der er utålelige, men der har altså kørt en debat, og det kan ikke hjælpe noget, at man ikke har lov til at sige noget, når debatten kører.

Vi er i CD enige i, at det selvfølgelig skal lægges frem for forligsforhandlerne i første omgang, men hermed mener jeg, at kan det ikke føre til noget resultat, så må regeringen komme med sine egne forslag.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har et par korte bemærkninger i fortsættelse af debatten om kapitalafkast.

Hr. Lykketoft negligerede problemet ved at sige, at der kun var tale om en 7-8 kr. pr. måned pr. dansker. Det er da muligt – det får vi opklaret nu under udvalgsarbejdet – men sagen er, at 7-8 kr. pr. måned pr. dansker efter min hovedregning andrager ca. 450 mill. kr. Det er faktisk ikke småpenge, og specielt i en situation, hvor vi står med et for stort forbrug, er det altså betænkeligt at losse omkring ½ mia kr. ud i ekstra forbrug til en i forvejen velnæret gruppe. Nu ved jeg ikke, om hr. Lykketofts gætterier er rigtigt, det får vi jo opklaret, men hvis det er rigtigt, er det i hvert fald for galt.

Så var der påstanden om, at de fleste kapital ejere har et negativt kapitalafkast. Det er givetvis rigtigt, og det skyldes, at friværdien i parcelhusene vurderes for lavt. Men her er der jo tale om, at afkastet af erhvervsjendomme hos erhvervsdrivende vil blive vurderet til 10 pct. af værdien, og det vil sige, at en meget stor gruppe af disse velnærede erhvervsdrivende – ikke almindelige, små er-